

Hámos Imréné A Rokonaival És Gyermekeivel

Ez Mátyásföldön készült. Ez a testvérem, Etel (balra fent). Ez én vagyok (jobbra). Közöttünk a mostohaanyám. Ez a Judit lányom (balra), ez a Marika lányom (középen), és ez az Ági, Etelnek a kislánya. A kép körülbelül 1940-ben készült. Lehet, hogy a férjem csinálta. Nem tudom, az apukám miért nincs a képen, 1940-ben már lehetett munkaszolgálatos is.

Amikor nyári időben sokszor a Rómain nyaraltak, olyankor nem jöttek, de amikor itthon voltak, nagyon gyakran. Volt, amikor úgy jöttek, hogy szombaton és ott aludtak. Mindenfelé lehetett aludni: földön, díványon, kinyitós ágyon. Ági volt úgy, hogy ott maradt nálunk, és nem volt vele a nagymama se -- mert különben a nagymama vitte mindenhova, főleg, mert Etel dolgozott.

Fiatalasszony koromban minden vasárnap voltak kártyapartik nálunk. Sokan jöttek, a sógornőim, a Klári és az Irén, a mostohaanyám rokonai meg az unokatestvéreim, a Náci bácsi fiai. Annak ellenére, hogy amikor összeházasodtunk, a férjem azt mondta, hogy nincs rokonság, de ez egyáltalán nem volt betartva.

Vendégszerető ház voltunk, nagyon szerettek nálunk lenni. Sokszor volt, hogy már ebédre kijöttek, sokszor volt, hogy hoztak magukkal ebédet, sokszor közösen főztünk. A kártyázás még akkor is volt, amikor már megvoltak a gyerekek. A sógornőmék, a Kláriék is jöttek, bár ott jó pár évvel

idősebb gyerekek voltak. Nagyon szerettek itt lenni. Mátyásföldön is nyaraltak a sógornőmék. Nem nálunk, hanem kivettek lakást, de az anyósom főzött nekik.

Rengeteg dolog volt. Azelőtt az szokás volt, hogy minden nap takarítani kellett, és minden pénteken nagytakarítást csinálni, konyhabútort lemosni. Főzni nem nagyon főztem, mert az anyósom nálunk lakott már akkor, és ő főzött. Mikor férjhez mentem, abszolút nem tudtam főzni. Az első főztömet, amit csináltam, nem lehetett megenni. Paradicsomlevest főztem, és akármit raktam bele, nem volt jó; még cukrot tettem bele, még rántást tettem bele, de sót nem tettem bele! Én bevásároltam, gyerekeket sétáltattam, kézimunkáztam, varrogattam, szóval nem voltam egy pihenő ember. Olvasni olvastam, főleg este az ágyban. Most is itt a könyvem, amit olvasok, nem is tudok anélkül elaludni, hogy ne olvassak.